

[Lowzow]

steren så ubegrænsede muligheder for at styre et erhverv helt og totalt, hvis han ønsker det.

Nu vil ministeren måske nok komme op og sige, at det er slet ikke hans hensigt. Det er noget, vi altid vil høre i sådan en sag. Problemerne omkring dansk fiskeri er meget store, og vi vil gerne være med til at løse dem. Men vi vil ikke have folketinget sat uden for beslutningsprocessen i disse spørgsmål, og det gør vi med denne paragraf og dette lovforslag. Flere af de elementer, der er i forslaget, skal nok bruges, det nægter vi ikke, men så skal ministeren dele løsningerne noget mere op og forelægge dem for erhvervet og parlamentarikerne, så vi løbende tager stilling til det.

Ministeren vil nok komme og sige, formoder jeg, i et svar: ja men der kan opstå pludselige situationer, hvor denne lov er nødvendig. Lad os nu se. Indtil nu er de da ikke opstået. Indtil nu har den dygtige minister formået at få fredelige aftaler og få problemerne klaret, og det mener jeg også er ministerens job. Lad os nu se, om ministeren ikke kan leve op til det stadig. Hvis den anden situation opstår, så må vi se på det til den tid. I hvert tilfælde mener vi ikke, at en så vidtgående bemyndigelse er nødvendig.

Der er nedsat et rådgivende udvalg. Det er godt, og det er rimeligt, men det er så broget sammensat, at der aldrig i en kritisk situation vil kunne ventes en enig indstilling fra det udvalg, og så er det altså alligevel op til ministeren, som det er i alle tilfælde.

Vi mener, at når kvoterne er kendt, så bør erhvervet ved dets organisationer og repræsentanter tages med i en fiskeriplanlægning, som så igen koordineres med andre landes forsyninger til industrien, således at industrien kan arbejde nogenlunde uberørt – så uberørt, som det nu kan lade sig gøre i den situation, vi er i med de totale stop, som bliver indført, fordi vi må arbejde med kvoter.

Vi er som sagt ikke uforstående over for de begrænsningsmåder, ministeren forelægger, men vi vil have anledning til at tage stilling til dem mere adskilt og begrundet i de enkelte tilfælde.

Vor velvilje over for omstilling og reduktion af flåden får også engang en ende, for når en krisesituation varer ved i mange år, så må man til sidst betragte den som en statisk

situation, som den almindelige situation, og så må erhvervet tilpasse sig denne situation, så kan vi ikke køre på kriselovgivning mere. Jeg vil da sige, at vi er ved at nærme os det punkt, hvor vi må afslutte denne nødlovgivning.

Til sidst kan jeg ikke lade være med fra denne talerstol at spørge Danmarks liberale parti, venstre, der mig bekendt har en hel del fiskere som vælgere: hvordan kan man gå med til det her? Hvordan kan det parti gå med til at give hele denne beslutning ensidigt til ministeren, en bemyndigelseslovgivning, som totalt lader det være op til ministeren, hvordan der skal fiskes, hvornår der skal fiskes, hvor der skal landes, hvem der må fiske, uden at spørge folketinget? Er det virkelig liberal politik?

Therkel Christensen (CD):

I modsætning til hr. Erlendsson, der fortrinsvis koncentrerede sig om lovforslag nr. L 164, vil jeg gerne have lov til at spalte de tre forslag op, fordi jeg synes, de er forholdsvis forskellige, især er de to første forslag jo ganske anderledes end det sidste.

Med hensyn til lovforslag nr. L 162 har fiskerikommissionen jo ifølge bemærkningerne til det forslag enigt indstillet, at statstilskuddet til strukturforanstaltningerne videreføres med denne midlertidige lov, og selv om der er tale om øgede udgifter i forhold til den tidligere lov, mener vi fra centrumdemokraternes side, at lovgivningen er nødvendig. Ikke alene fordi erhvervet er hårdt ramt af de stærke begrænsninger i fiskeriet, specielt efter traditionelle fiskearter, men også fordi vi anser en udvikling i fiskeriet efter nye fiskearter og en bedre konsumudnyttelse af havets ressourcer i det hele taget for at være både gavnlig og nødvendig, ikke kun på kort sigt. At ordningen vil blive administreret i samarbejde med institutioner og organisationer med den fornødne teoretiske og praktiske viden, kan vi erklære os tilfreds med, og når der samtidig ikke skulle være vanskeligheder i forhold til EF-samarbejdet i forbindelse med ordningen, tilsiger vi vor velvillige medvirken til dette forslags udvalgsbehandling.

Om lovforslag nr. L 163, som er det næste forslag, kan vi sige, at også dette forslag ser vi fra centrumdemokraternes side positivt